

[Ole Bjørn Kraft.]

med den højtærede udenrigsministers replik, som jeg var med den tale, hvormed ministeren indledte denne debat, fordi den klart viste, hvad også ministeren understregede, at den udenrigspolitiske linie her i landet er ubrudt og fastholdt. Jeg håber ikke, det generer den højtærede udenrigsminister, at jeg giver ham denne tilslutning. Han må vænne sig til, at vi nu her i tinget er tre partier, der står sammen om denne politik, og vi er jo så godt som enige om disse ting.

Jeg var glad ved udtalelsen om, at også efter regeringens opfattelse burde spørgsmålet om flyvepladserne og flyverdekningen ordnes på en sådan måde, at hjælpen kunne komme frem i rette tid, og at vi kunne opnå den størst opnåelige sikring. Jeg takker ligeledes for tilsagnet om, at efterhånden som forhandlingerne om forandring af flyvepladserne, og hvad dertil hører, skrider fremad, vil vi få lejlighed til at blive orienteret derom. Jeg takker for udtalelsen om, at det ikke er regeringens hensigt at trække det kontingent soldater, som i øjeblikket befinder sig i Slesvig-Holsten, tilbage.

Jeg har sluttelig en enkelt bemærkning med hensyn til, hvad den højtærede udenrigsminister sagde i omtalen af de slesvigske problemer, nemlig den, at når jeg har omtalt muligheden af en vesttysk fredstraktat, er det ikke alene med henblik på at få de mere almindelige danske synspunkter gjort gældende, men naturligvis specielt med henblik på de synspunkter, som vi kunne gøre gældende med hensyn til Sydslesvigs stilling, når en sådan fredstraktat skulle underskrives. Der er en lang række spørgsmål i denne forbindelse, som må have vor største interesse, og som vi har gjort stormagterne opmærksom på. Hvis Danmark her kan gøre en indsats, der kan skabe større sikkerhed for frihedsrettighederne i Sydslesvig og for sydslesvigernes frie ret til at udfolde deres politiske arbejde, er det naturligvis en opgave, som må ligge os alle stærkt på sinde.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Denne debat må naturligvis være præget af stor usikkerhed på grund af det tidspunkt, den holdes på. Vi har endnu ikke rigtig klarhed over,

hvad der kommer ud af de afgørende og vigtige forhandlinger, som i disse dage føres mellem stormagterne.

Jeg takker udenrigsministeren for hans udtalelse om, at regeringens stilling til stationering af fremmede flyvere er uændret. Det vil sige, at Danmark har taget det standpunkt at sige nej til stationering, og dette standpunkt har bl. a. fået praktisk udtryk i regeringens forslag om at standse udbygningen af flyvepladser til dette formål. Jeg mener herefter ikke, at der kan være nogen diskussion om regeringens holdning i dette spørgsmål, og jeg går ud fra, at ministeren vil være enig med mig i de synspunkter, jeg her har fremsat.

Den højtærede minister gav meget stærkt udtryk for, at der ikke var sket nogen ændring i udenrigspolitikken ved regerings-skiftet. Jeg har nu opfattet dette med stationeringen som en vis ændring i udenrigspolitikken. Det er dog ikke noget helt ligegyldigt spørgsmål, om man går med til en stationering i landet af fremmede flyvere, en stationering, som efter vor opfattelse kunne blive betragtet som en udfordring, selvom det ikke var tænkt som sådan, og kunne være en hindring for en forhandling, som måske ellers kunne komme i stand. Det er dog ikke noget helt ligegyldigt spørgsmål, og jeg vil opfatte regeringens standpunkt til denne sag som udtryk for et ændret synspunkt, i hvert fald sammenlignet med den tidligere regerings stilling. Når den højtærede udenrigsminister nu så stærkt fremhæver, at der iøvrigt ingen ændring er sket, tager jeg det naturligvis til efterretning, og så beklager jeg, hvis jeg har været for venlig overfor ministeren. Jeg håber ikke, det skader ministeren, når jeg udtrykte, at jeg i hans tale mente at kunne skimte — det var dog forsigtigt sagt — en vis nyorientering i spørgsmålet om Tyskland. Det var virkelig ikke for at gøre noget ondt for den højtærede minister, men det var faktisk, fordi jeg anser Vesttysklands oprustning for at være et livsvigtigt problem for Europa og for Danmark. Det er ikke et ligegyldigt spørgsmål, om hvilket man kan henvise til, at det allerede er afgjort. Det er ikke afgjort. Hvis spørgsmålet om Vesttysklands oprustning er en hindring for, at der kan komme forståelse i stand om en fredsordning med Tyskland,